

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV
Número 1.138
15 juny 2018
1'70 euros

la veu de Benicarló

ENVAÏTS PER LES COTORRES

Naturalistes consultats per La Veu de Benicarló constaten que a la nostra ciutat, la colònia és incipient, i podria estar formada per unes sis parelles.

“EL TRESOR MALEÏT DE CASTOR”

CONTAR L'AMBICIÓ AMB MIRADA INFANTIL

Jesús Maestro torna amb un conte protagonitzat per el Papa Luna i el pirata Castor.

ENTREVISTA A MANEL OLLÉ

1138

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

La greu problemàtica d'algunes mascotes

Si algú està pensant en regalar algun animal com a mascota, abans de fer-ho, no estaria de més que fes una reflexió. Un animal no és mai una joguina i, a més, com en el tema que esta setmana tractem, la proliferació d'espècies exòtiques poden suposar un greu problema ambiental. Compte, no diem ací que la gent no tinga mascotes ni les regale, simplement que tinguem consciència del que fem, i que pensem que la nostra actuació sempre portarà implícites conseqüències al nostre entorn. Per això, abans de fer regals tan vistosos, busquem alternatives que siguen més curoses amb l'entorn amb el que vivim.

Dit açò, el problema de les aus exòtiques, com podem llegir en el tema de la setmana, ja és tal que, amb dades a la mà, es constitueix com una de les principals causes de la pèrdua de la biodiversitat al món. I és que quan algunes d'aquetes espècies s'estableixen en un lloc, es reproduïxen amb èxit i es dispersen des de la zona on s'han introduït provocant veritables plagues que no tenen aturador.

Ací a casa nostra unes de les espècies detectades, afincada inicialment a la veïna Peníscola, són els agapornis o inseparables, que es creu que ja n'hi ha unes deu parelles. I una altra espècie, més perillosa, que ataca les rates penades típiques del nostre

entorn, és la cotorra Kramer, que s'ha vist per la zona del poliesportiu. Totes dues espècies estan encara en un estat incipient d'introducció, per la qual cosa és ara quan es pot actuar per eradicar-les. El panorama a llarg termini no és el millor perquè la mà de l'home, com sempre, provoca greus impactes en el nostre ecosistema però no per això s'ha de deixar de lluitar contra aquestes plagues. Perquè ens juguem massa, s'ha de deixar de tenir eixa visió esbiaixada de la realitat amb un sentimentalisme malentès que acaba fent malbé el nostre medi ambient.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa 1: al nostre ajuntament per oferir-se a acollir refugiats. Ens sembla una iniciativa més que lloable davant la intolerància que patim cada dia més. De tota manera cal fer els deures en aquest aspecte i donar-li forma. No ens agradaria vore que després només es queda com un brindis al sol.

Carxofa 2: per fi! Ja tenim la nostra tele ací. La nostra carxofa a ApuntMedia per començar les seues emissions de TV al nostre país. A vore si d'una vegada ens convertim en un país normal... sense caverna mediàtica Ara només falta la reciprocitat amb TV3. Tenim un espai lingüístic comú que l'hem d'aprofitar. Enhorabona!

Carxofa 3: al nostre estimat amic i company de La Veu, Jesús Maestro, que ja té al carrer, publicat, el seu llibre de contes, "El tresor maleït de Castor". Vinga, ara toca fer un xicotet esforç i adquirir-lo a les llibreries del poble. Enhorabona Jesús!

Llibreria Copisteria
GRÈVOL

Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Llibreria Copisteria GRÈVOL

-Còpies B/N - Color tot tipus tamany

-Llibreria General i Musical

-Papereria

mail: lc1grevol@telefonica.net

www.copisteriagrevol.com

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ" *twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com*

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4
info

La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassó

www.3x4.info

ENVAÏTS PER LES COTORRES

text REDACCIÓ

“Per a passejar per algunes ciutats espanyoles cal portar una guia d'aus del món”, fa broma el biòleg Antonio Román. Un cens elaborat per l'organització SEU/Birdlife en 2015, amb la col·laboració de 600 voluntaris, va calcular unes 20.000 cotorres argentines i unes 3.000 cotorres de Kramer pul·lulant per les principals ciutats d'Espanya. L'equip de Román, de la Universitat de Màlaga, acaba de confirmar el rostre del culpable d'aquesta invasió: el comerç legal d'espècies exòtiques. Espanya va importar legalment més d'un milió de psitacids —el nom científic dels lloros— des de 1986, primer any en el qual hi ha registres oficials, fins a 2015. Uns 190.000 exemplars van ser cotorres argentines, procedents d'Uruguai i Argentina, on es consideren una plaga agrícola i es capturaven esbarts sencers per a vendre-les a Espanya com a mascotes. Prop de 63.000 individus van ser cotorres de Kramer, amb origen a Pakistan i Senegal.

Una vegada en sòl espanyol, les cotorres aprenien a obrir les seues gàbies i s'escapaven o eren directament alliberades pels seus amos, davant la cridòria que organitzen dins de les cases. “La cotorra de Kramer és molt agressiva i afecta a totes les espècies autòctones que nidifiquen en buits, com el xoriguer petit”, explica Román. L'espècie, que pot viure uns 20 anys, està considerada una de les cent invasores més perilloses d'Europa. Fa dues setmanes, investigadors de l'Estació Biològica de Doñana (CSIC) van alertar que les cotorres de Kramer amenacen la major colònia coneguda del nòctul gegant (*Nyctalus lasiopterus*), l'espècie de ratapinyada més gran del continent, concentrada en el Parc de María Luisa, a Sevilla. Les cotorres lluiten per les cavitats dels arbres i arriben a matar a les ratapinyades, destrossant la fràgil pell de les seues ales.

La biòloga Lucrecia Souvion, coautora de la recerca, ha furgat en els arxius de la Convenció sobre el Comerç Internacional d'Espècies Amenaçades de Fauna i Flora Silvestres (CITES), un acord que Espanya va signar en 1986. A partir d'aqueix any es van començar a declarar les importacions. Les dades, que no reflecteixen el mercat negre, mostren que les aus exòtiques més introduïdes van ser els agapornis, unes espècies procedents d'Àfrica i conegudes vulgarment com inseparables, pel costum del mascle i la femella de passar molt temps junts. En 1987, l'inseparable cap de préssec va ser l'au de gàbia més comercialitzada en el món. La demanda d'exemplars per a engabiar-los en les cases europees ha fet que ara l'espècie es considere amenaçada en el seu país d'origen, Tanzània.

LA SITUACIÓ A BENICARLÓ

Naturalistes consultats per La Veu de Benicarló constaten que a la nostra ciutat, la colònia és incipient, i podria estar formada per unes sis parelles. Fins a Benicarló van arribar procedents de Peníscola, quan al 2015 es van podar les palmeres on vivien. Tot i això, eixe mateix any ja se les havia vist arribar fins al Parador de Turisme per alimentar-se. A l'agost d'eixe any es van comptabilitzar deu exemplars a la nostra població, ubicades bàsicament en la zona de la platja del Morrongo, Passeig Sud, pati del CEIP Marqués de Benicarló i voltants del Poliesportiu. Amb tota probabilitat, asseguren els naturalistes “estan criant al poble, tot i que no tenim una monitorització específica d'esta espècie”. També han trobat indicis de que s'han introduït algunes cotorres de Kramer per la zona del poliesportiu.

“La població és incipient, per la qual cosa és el moment d'actuar”, sostenen, “per evitar una invasió amb totes les conseqüències negatives que tindria”. I és que “tot i que és una espècie molt bonica, no podem tindre una visió sentimental de la natura” i hem de ser conscients del mal que causen al nostre medi ambient. De fet “està clar que va a prosperar en esta zona si no es fiquen els mitjans ja que ací ho tenen tot a favor”. Les cotorres, recorden, “tenen una gran incidència sobre els pardals i les rates penades, estan al mateix nivell de destrucció del medi ambient que les tortugues de Florida o la formiga argentina” pel seu poder destructor del medi ambient.

LA MÀ DE L'HOME

La introducció d'espècies exòtiques invasores per part de l'home és avui dia una de les principals amenaces amb que s'enfronten els ecosistemes naturals i la biodiversitat. Aquestes espècies representen, després de la destrucció de l'hàbitat, la principal causa d'extinció d'espècies, sent fins i tot en les illes oceàniques la primera causa. Es calcula que una quarta part de les espècies d'aus que es troben actualment en perill d'extinció ho estan a causa de les introduccions d'invasores. Aquestes poden depredar sobre espècies autòctones, competir pels recursos, hibridar-se, transmetre malalties o alterar l'hàbitat, sent algunes capaces fins i tot d'arribar a canviar el propi funcionament de l'ecosistema.

La introducció d'espècies exòtiques, provinents d'un altre àmbit geogràfic, ocasiona tres principals tipus d'impacte:

- Impacte sobre les espècies natives i el mitjà natural. Les espècies introduïdes poden afectar negativament a les espècies natives depredant sobre elles, competint pels seus recursos, hibridant-se, transmetent malalties, etc. Algunes espècies poden a més alterar l'hàbitat i fins i tot arribar a canviar el propi funcionament de l'ecosistema. Després de la destrucció de l'hàbitat, la introducció d'espècies exòtiques és considerada en l'actualitat com la principal causa d'extinció d'espècies.

- Impacte sobre les activitats econòmiques. Les espècies introduïdes poden convertir-se en plagues per a l'agricultura o afectar negativament altres sectors econòmics.

- Impacte sobre la salut pública. Les espècies introduïdes poden transmetre malalties a l'home o als animals domèstics, posant en perill la salut pública.

PREVENCIÓ DE LES ESPÈCIES INTRODUÏDES

Una vegada que una espècie ha sigut introduïda per qualsevol d'aquestes formes, pot arribar a establir-se i mantenir poblacions amb caràcter permanent. En el cas que aquestes poblacions es facen més grans i s'expandisquen geogràficament, alterant amb açò el mitjà natural, passen a considerar-se com a espècies exòtiques invasores. En tractar el problema de les espècies exòtiques invasores la millor estratègia és sempre la

prevenció. Ha d'evitar-se en tot moment la introducció de nous exemplars i espècies. En molts casos la prevenció és, a més, l'única alternativa, doncs algunes espècies, una vegada introduïdes, poden ser molt difícils o quasi impossibles d'eradicar. A més,

en termes econòmics la prevenció és sempre molt menys costosa del que pot suposar posteriorment qualsevol programa d'eradicació o de control.

Les mesures de prevenció requereixen sempre una

legislació i una normativa eficaç en tot el territori, doncs les espècies exòtiques invasores poden arribar a colonitzar tot el país partint d'un determinat punt geogràfic en què haja fallat la prevenció.

La "Estratègia europea sobre les espècies exòtiques invasores" aprovada per la Convenció de Berna (Convenció sobre la vida salvatge i els hàbitats naturals a Europa), dependent del Consell d'Europa, recomana catalogar les espècies exòtiques

en tres llistes: una llista negra amb les espècies de conegut caràcter invasor; una llista blanca amb les espècies que han demostrat en el passat presentar un baix risc de convertir-se en invasores; i una llista grisa amb les restants espècies de les quals no existeixen

dades suficients que permeten incloure-les en les dues llistes anteriors. Una vegada catalogades, l'Estratègia recomana prohibir per complet la introducció de qualsevol espècie inclosa en la llista negra o grisa, permetent-se únicament la introducció d'espècies de la llista blanca, encara que sempre sota certes condicions.

MECANISMES DE DETECCIÓ PRIMERENCA I INTERVENCIÓ RÀPIDA

En el cas que haja fallat la prevenció i s'haja produït ja la introducció d'una espècie exòtica, han d'existir els mecanismes necessaris per a la seua immediata detecció que permeta eradicar-la el més ràpidament possible. L'èxit en l'eradicació d'una espècie exòtica serà sempre major com més prompte i millor s'actue.

Igualment, el cost econòmic per a efectuar l'eradicació serà sempre molt menor en una fase primerenca, immediata a la introducció. D'ací la doble necessitat de l'existència

d'un sistema de detecció adequat que permeta localitzar immediatament qualsevol espècie introduïda per a poder així eradicar-la d'una forma eficaç i amb un baix cost econòmic.

- Establiment d'una xarxa d'observadors que permeta detectar la introducció de qualsevol espècie exòtica en el mínim espai de temps possible. A Benicarló, ja existeix.

- Establiment de mecanismes d'intervenció ràpida per a l'eradicació de les espècies exòtiques detectades. Creació o articulació de brigades d'eradicació.

- Establiment d'una xarxa de centres que permeta l'acolliment dels exemplars capturats durant l'eradicació, així com també els capturats de forma ocasional durant, per exemple, campanyes o jornades d'anellament científic.

Cotorra argentina

EXPOSICIÓ DEL PROJECTE PAISATGÍSTIC DE LA COSTA NORD

text AJUNTAMENT DE BENICARLÓ

fotos JES S MAESTRO

El projecte afecta a la zona de Benicarló-Vinaròs i preveu posar en valor tota la línia de la costa que va entre la rambla de Cervera i el barranc d'Aiguadoliva, per tal de crear una zona de riquesa paisatgística protegida. Els panells, que recullen el primer estudi previ del projecte, es poden visitar a la capella del Mucbe fins al 31 d'agost.

L'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles, i el director general de Territori, Josep Lluís Ferrando, han inaugurat l'exposició dels panells sobre el programa de paisatge de la infraestructura verda del litoral a Benicarló i Vinaròs, que estaran exposats a la capella del Mucbe fins al 31 d'agost.

Aquest projecte posarà en valor la línia de la costa que va entre la rambla de Cervera i el barranc d'Aiguadoliva, i és un dels quatre projectes paisatgístics que la Conselleria d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori preveu executar a la Comunitat Valenciana. L'alcaldesa ha afirmat que «aquest programa permetrà activar tot el potencial d'edificis emblemàtics, com la llotja i el Parador, reordenar la mobilitat en la primera línia de mar i millorar la integració del port en la ciutat». «Estem molt contents perquè la Generalitat haja pensat en nosaltres per a albergar aquest projecte perquè realment pensem que és molt necessari protegir aquests terrenys», ha destacat Miralles. Per la seua part, Ferrando, s'ha mostrat molt

satisfet per dur endavant aquest projecte i ha ressaltat que «el Pativel suposa un canvi de paradigma en quant a l'ordenació territorial, ambiental, del turisme i de la qualitat de vida de la costa valenciana». En concret, el projecte contempla la creació d'un parc agrícola a tota la costa Nord, on s'inclouran els sòls agrícoles existents, un dels elements més característics del paisatge litoral benicarlando, que es recuperaran com a espai turístic de qualitat.

Entre altres, també es preveu la conversió de l'avinguda del Marqués de Benicarló en un espai per a vianants, per tal de posar en valor la façana litoral urbana. Aquesta conversió permetria millorar la permeabilitat ciutat-port i l'accessibilitat i, a més, inclouria la regulació del trànsit i la creació d'àrees d'aparcament.

VIA LITORAL RURAL DE BENICARLÓ

Aquest tram de la Via Litoral discorre per un paisatge d'alt valor agrari dedicat principalment al cultiu de la carxofa. Forma un paisatge únic per la seua connexió directa amb el front marítim, i està limitat per les lleres del barranc d'Aiguadoliva al nord, en el seu límit amb el municipi de Vinaròs, i al sud per la rambla de Cervera, que són dos elements d'oportunitat territorial per a generar connexions amb els paisatges més valuosos de l'interior.

El recorregut de la via del litoral presenta un doble traçat. Un més interior aprofitant carrers i camins existents asfaltats, on es buscarà la compatibilitat amb el trànsit rodat, i un altre de vianants per la part superior dels penya-segats reforçant carrers i camins existents asfaltats, on es buscarà la compatibilitat amb el trànsit rodat, i un altre de vianants per la part superior dels penya-segats reforçant carrers i camins existents asfaltats, en relació amb la Denominació d'Origen de la carxofa a Benicarló.

- Sènia. Element patrimonial. Integració d'experiències gastronòmiques en el territori. Mercats locals a peu de camp.
- Itinerari ciclista
- Itinerari de connexió amb miradors
- Itinerari de vianants dels penya-segats
- Mirador equipat amb mobiliari i senyalística

CONNEXIONS TRANSVERSALS

CORREDOR VERD DE LA RAMBLA DE CERVERA

CORREDOR VERD DEL BARRANC D'AIGUADOLIVA

La presència de la rambla de Cervera i el barranc d'Aiguadoliva contribuiran a reforçar el potencial territorial i turístic de la via del litoral a través de les seues connexions amb l'interior. En el primer cas reforçant el Parc Agrari proposat, i en el segon per a posar en valor els seus recursos ambientals i la connexió amb elements i fites paisatgístics i culturals tan destacats com el poblat ibèric del Puig de la Nau.

PROGRAMA DE PAISATGE DE LA INFRAESTRUCTURA VERDA DEL LITORAL A VINARÒS I BENICARLÓ

GENERALITAT VALENCIANA
Conselleria d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori

L'AJUNTAMENT PAGA ALS PROFESSORS DEL CONSERVATORI

textNATÀLIA SANZ

L'Ajuntament de Benicarló ha pagat les hores extres que devia a dos professors del conservatori. Es compleix així la promesa feta per l'equip de govern, que es va comprometre amb ells a solucionar la situació. Els dos professors portaven realitzant hores extraordinàries per a cobrir la jubilació d'un company, però sense signar l'ampliació del seu contracte ni percebre remuneració pel seu treball per un problema en el retard de l'aprovació dels pressupostos municipals. Ara, confirmen "ens han pagat les hores i se'ns ha ampliat el contracte" per a donar cobertura a aqueixes hores extraordinàries. D'aqueixa manera, els dos professors gaudiran de les mateixes condicions de cotització que els seus companys, que sí tenen regularitzats els seus contractes.

La situació, no obstant açò, només queda solucionada per a aquest curs, ja que el contracte "s'ha ampliat tan sols per a aquest curs". La seua plaça "és d'un quart de jornada, i cada curs, segons les necessitats del centre, ampliable a mitja jornada o tres quarts". Una vegada fetes proves d'accés i matrícules, que solen finalitzar el 15 de juliol aproximadament, en cas de ser necessari, "el director faria una petició a l'ajuntament, i en aqueix cas esperem que a setembre ho tinguen tot preparat, perquè llavors només seria un procés de recursos humans i intervenció", asseguren.

Queda també pendent de resolució l'anunci del president de la Generalitat Valenciana, Ximo Puig, que va avançar en el mes de gener que el conservatori municipal de Benicarló passaria a formar part de la Xarxa Valenciana. Xaro Miralles, alcaldessa de

Benicarló, va explicar que "ara estem estudiant amb conselleria l'estat de l'edifici" que alberga la seu municipal del conservatori. En aquest sentit, s'han remès a l'administració autonòmica "tota la documentació que ens ha requerit, com a plans i altres aspectes tècnics" que permetran avaluar si l'edifici compleix amb els requisits tècnics que es demanden. Aquests es troben recollits en el reial decret 303/2010, que pel qual s'estableixen els requisits mínims dels centres que impartisquen ensenyaments artístics.

"Ara estem esperant a la inspecció tècnica, que determinarà les necessitats que fan falta" in situ. En qualsevol cas, l'alcaldeessa va reconèixer que "per al curs que ve encara no estarem en la xarxa".

En el moment en què el conservatori municipal passe a ser competència de l'administració autonòmica, el consistori s'estalviaria entre 700.000 i 800.000 euros anuals. La nova regulació que legisla aquesta matèria, estableix que cada competència ha de ser exercida per una sola administració, i resideix en la Generalitat la competència exclusiva de les carreres musicals. El període transitori per a les entitats locals -ajuntaments i diputacions- va acabar en 2015 amb motiu de les eleccions. Açò converteix en "impròpia" l'activitat educativa musical en els ajuntaments, i també en la Diputació, que ha estat invertint en aquest recurs. El Conseller Vicent Marzà va acordar amb el president de Diputació Provincial, i també amb el grup socialista en la Diputació, que l'entitat provincial mantindria la seua aportació als conservatoris de Sogorb i Benicarló -amb idèntiques característiques- fins a 2017 doncs en 2018 "ja estarien integrats en la Generalitat"

BENICARLÓ ES PRESTA A ACOLLIR ALS TRIPULANTS DEL AQUARIUS

textNATÀLIA SANZ

L'Ajuntament de Benicarló ha activat el protocol d'acolliment a persones emigrants i refugiades i es posa a la disposició de les autoritats autonòmiques i estatals per a col·laborar en l'atenció de les persones del vaixell de rescat Aquarius. L'ofertament de l'Ajuntament implica els recursos públics i també l'ofertament particular de persones que es van mostrar disposades a treballar voluntàriament quan la localitat es va declarar Ciutat Acollidora, al setembre de 2015. Aquesta declaració, aprovada per unanimitat en acord plenari, anava acompanyada de l'adhesió a la Xarxa de Ciutats Acollidores, formada per municipis amb voluntat d'oferir la seua solidaritat en moments d'emergència.

Les persones de Benicarló que vulguen participar en el projecte d'acolliment poden dirigir-se al Centre Social Municipal La Farola, on se centralitza tota la informació. Els recursos a oferir poden ser tan materials, com a habitatges amb unes infraestructures i dotacions bàsiques, com a personals, consistent amb acompanyament, assistència jurídica, psicològica o lingüística. Podeu contactar amb el Centre Social Municipal al telèfon 964 826 382 o per correu electrònic: correu.serveis.socials@ajuntamentdebenicarlo.org.

Cal recordar que el vaixell de rescat humanitari Aquarius es troba en alta mar amb 629 persones migrants rescatades a bord després que el Govern italià s'haja negat a rebre'l en cap dels seus ports. Segons les últimes informacions, els queviures se'ls estan acabant i allotja desenes de menors d'edat i persones que requereixen atenció mèdica urgent.

CAIXA BENICARLÓ CREIX UN 6,36% EN 2017

text CAIXA BENICARLÓ

Caixa Benicarló va presentar l'Informe Anual 2017 en l'Assemblea General Ordinària que va tindre lloc dimecres 13 de juny a la nit en l'Auditori Pedro Mercader de Benicarló. L'entitat benicarlanda tanca l'exercici del passat any amb un benefici net de 982.000 euros, el que suposa un creixement d'un 38,9% respecte a l'any anterior. La banca cooperativa benicarlanda, que presideix Vicent París, ha contribuït també amb un muntant aproximat de 214.000€ d'obra social cap a la societat que l'envolta.

Més de 400 persones van donar suport a Caixa Benicarló en la jornada en què va presentar els seus comptes 2017. El director de l'entitat de crèdit cooperativa, José Manuel Galán, ha destacat que "en 2017 Caixa Benicarló ha gestionat un volum de negoci de 320 milions d'euros i compta amb un nivell de solvència molt superior a l'exigut per la normativa vigent".

D'altres xifres d'interès que es desprenen del balanç anual de l'entitat financera, són els 15.850 clients, dels quals 4.930 són socis o els 30 empleats que es reparteixen entre les seues 5 oficines de Benicarló, Peníscola i Càlig.

Durant l'assemblea també es va conèixer el nom dels sis nous membres del Consell Rector per als propers quatre anys: Joaquín Arín Piñana, José Luís Fandos Sancho, José Vicente Lluch Fuster, José Luís Miquel Gellida, Margarita Perelló Servera i Edurne Roca Monreal.

Memòria Social

Impulsar i motivar el desenvolupament econòmic i social de l'economia en diversos àmbits és l'objectiu que Caixa Benicarló es planteja, retornant una part

important del benefici econòmic del seu balanç cap al progrés de la societat del seu entorn. Així, "en 2017 hem aportat 214.000€ en ajudes a diferents sectors i entitats", ha ressaltat Galán.

A la promoció de la Denominació d'Origen Protegida "Carxofa de Benicarló", s'ha destinat una suma econòmica de 15.087,98€. El patrocini cultural ha sigut també una constant de l'entitat, sent la contribució cap a la cultura d'un muntant de 20.643,99€.

La sensibilitat cap al terreny social de Caixa Benicarló també és pública i notòria comptant amb una singular campanya denominada "Caixa Solidària", a través de la qual es destinen 9.503,06€

Finalment, en 2017 l'entitat financera benicarlanda va seguir contribuint a l'educació des de diferents accions com els 51.240,00€ de la campanya de vals escolars o els 13.000€ de les beques d'excel·lència escolar. De la mateixa manera, Caixa Benicarló obsequia als escolars de Primària amb una agenda escolar en valencià, la qual cosa comporta una inversió de 7.260,73€.

Moltes entitats esportives, culturals i socials s'han beneficiat també en el passat exercici de col·laboracions i el saló social de Caixa Benicarló ha acollit actes ben diversos.

TAL PER A QUAL

text MARC ANTONI ADELL

Als sectors benpensants del nostre país –i de la resta del planeta–, que encara s'entesten en "disculpar" la brutal reacció d'Israel –amb més d'un centenar de morts palestins, bona part dels quals dones i criatures– front a les manifestacions per l'aniversari de l'ocupació israeliana –la Nakba–; pot ser convindria refrescar-los la memòria, de què el què està passant allà no ve de quatre dies i es el resultat natural –més que lamentable– de la invasió del territori dels palestins, convertint als seus habitants en presoners en la seua pròpia casa, des de fa setanta (!) anys.

Quasi, doncs tres quarts de segle de l'ocupació il·legal israeliana del territori palestí i de l'expulsió de centenars de milers de famílies i matances continuades dels qui es resistiren a la diàspora. I si no n'hi havia prou en aquell nou holocaust del govern d'Israel envers el poble palestí, ara s'afegeix la nova provocació de Trump en instal·lar –contra les resolucions de l'ONU– l'ambaixada nord-americana a Jerusalem, amb la consternació internacional i la decepció dels palestins... Ells, però, Trump i Netanyahu –tal per a qual–, semblen "celebrar-ho". La justícia divina de Yahveh i la legalitat internacional –de la ONU?–, caiga sobre els culpables de tanta desgràcia.

text PATRICI GIL

Racó poètic

ABSÈNCIA

Tinc els Ulls d'absent,
em confonc entre les pedres.
Entre la boira persistent,
solitari grill de les hedres.

Veig el meu poble al fons.
Al campanar blanc i lluent,
observant els sus carrerons,
els terrats, la meua gent.

L'aiguatge que tot ho impregna,
m'enterboleix les parpelles.
Tinc pau en la meua pena.
Ja no hi són les roselles.

Denote la teua absència.
La presència que va fugir,
fou un tren de la innocència,
hi veig el roser morir.

Estos menuts Ulls d'absent,
es claven a la creu dels cimals,
bifurcant la soca penitent,
mare de tots els ramals.

L'escalfor que esdevindrà,
'ha d'extraure l'essència.
M'ha tingut i em tindrà.
Hi soc en la teua absència.

“PUBLICITAT INSTITUCIONAL”

text JUAN ANTONIO MA

PORTAVEU PP BENICARL

La Generalitat Valenciana ha promulgat la Llei 12/2018, de 24 de maig, de publicitat institucional, que desenvolupa els principis que han de regir l'activitat publicitària promoguda per les administracions i institucions públiques, i entre elles, els Ajuntaments.

L'objectiu és garantir que la gestió comunicativa pública no estiga al servei d'interessos personals o partidistes. S'arriba a indicar en el Preàmbul de la Llei que fins ara les campanyes de publicitat institucional promogudes pels poders públics havien sigut utilitzades com a instruments propagandístics del partit polític que ha sustentat als diferents governs, pràctiques que amb la nova Llei quedaran prohibides perquè cap partit pugua instrumentalitzar per als seus interessos aquesta eina de difusió sufragada amb diners públics.

S'estableix que la publicitat institucional ha de tenir com a finalitat donar a conèixer els drets i serveis a la ciutadania, quedant clarament

desmarcada de la propaganda dels partits polítics. També queda prohibida la possibilitat d'aprofitar els instruments públics per a fer propaganda del càrrec o institució. Es prohibeix així mateix el finançament de mitjans de difusió privats, directa o indirectament, a través de la contractació del mitjà per a la seua difusió o d'inserció de publicitat institucional, així com la instal·lació de plaques amb referències a càrrecs que hagen participat en la decisió de construcció d'obres, i els actes de posada de primeres pedres, d'inauguració o similars, o inici de construcció d'obres finançades amb fons públics per part de càrrecs electes o alts càrrecs. A més, es prohibeix la publicitat institucional que tinga com a finalitat destacar els èxits en la gestió o els objectius aconseguits, entre uns altres, pels càrrecs electes. Pel que fa als mitjans de comunicació, la contractació mai podrà realitzar-se de manera directa.

Caldrà veure com es promocionarà ara l'equip de govern tripartit de l'Ajuntament de Benicarló amb tanta prohibició a les seues habituals formes de vendre's i publicitar-se.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Qüestió de colors i d'interpretacions

Comencem una nova setmana amb la corroboració que les nostres pàgines sempre fan empenyar a algú més. Volem ací agrair l'atenció que ens dispensa el senyor Altabás al traure'ns per les seues xarxes socials igual que fem nosaltres amb ell a la nostra secció. No ens interprete malament, en cap cas l'hem volgut tractar de ximple. És una interpretació que no té res a veure amb el que escrivim. Certament, comentem el que ens envien i, de vegades, podem malinterpretar alguns aspectes a causa de la falta de context i l'ambigüitat pròpia de les dites xarxes socials. I és que -cosa de l'edat segurament...- amb tant de coixinet seguit de paraules enllaçades, paraules tallades o en anglés, ens hi perdem una mica. Si el que vol dir és que vosté té clara la diferència que hi ha entre la mesura de longitud i la de superfície, i que els que ho havien escrit malament eren els Ciudadanos, nosaltres, com no pot ser d'altra manera ens ho creiem i ací té la nostra rectificació pública. Si més no, bona coincidència. De tota manera, és normal que li fem més cas a vosté que als taronges blavers. No hi ha color!

Enoc Altabás Felipe

8 jun. a las 14:20 • 🌐

La Veu de Benicarló publica la meua conversa a Twitter amb el sr. Antonio Cuenca.

No diuen que la meua cita és literal del comunicat de Ciudadanos, per això les cometes, el castellà i l'enllaç.

No diuen que el que diu l'exregidor és el mateix que dic jo, per això les etiquetes **#ohwait**, **#longitud**, **#metresquadrats** i **#delsautorsdelpressupostésunallistadenúmeros**.

Però en fi, que sóc jo qui no es fixa en el que posa i qui acaba com un ximple. **#IloveMaths**

Moltes gràcies per prestar-me més atenció a mi que al comunicat de Ciudadanos Benicarló. **#premsa**

Apenis un error de picatge

Va, i ara anem per feina, que se'ns acumulen les coses. Un ciutadà vol que li escriguen les notícies en castellà i des de la casa gran li contesten que només cal canviar l'idioma a la pestanya corresponent del web municipal. Certament és fàcil, que diria un conegut, tot i que tenint en compte

on estem tampoc passaria res per aprendre una mica de valencià. Això sí, "Solo gay que cambiar el idioma"... no ho acabem d'entendre massa. Encavallament de tecles? Traïció del subconscient després d'esmorzar? Nova política de visibilització de minories per part de l'Ajuntament? En tot cas, ens apropem al dia internacional de les persones LGBT i aprofitem per desitjar que tothom disfrute de a celebració reivindicativa i no hi haja cap mena de problema.

La noticia la podeis poner en castellano tambien????

3 d Me gusta Responder

Ajuntament de Benicarló
Puedes leer todas las noticias del Ayuntamiento en castellano en la web municipal. Solo **gay** que cambiar el idioma

3 d Me gusta Responder

Mongas putorra

I ja que estem amb aquest dia, veiem que l'Ajuntament ha tornat a promocionar-lo en la seua programació. Tot un encert si tenim en compte que la societat té encara una rêmora de prejudicis contra aquestes persones (i altres: migrants, estrangers, musulmans...), que ja seria hora que passaren a la història. La tendència sexual de la gent no pot ser argument per etiquetar ningú, i menys en una societat que es té per moderna i igualitària. No ens queda camí per recórrer encara, veient les actituds que manifesten motes piulades inflamades de prejudicis i discriminació. Amb un sí rotund afirmem que ens pareix tot un encert que des de la casa gran es faça visible aquest dia davant la intolerància d'uns quants. I voler insinuar, o justificar, la no promoció d'aquest dia per part de l'Ajuntament perquè algú puga portar els seus fills a una escola "de monjas", dona la mida d'on es troben alguns pel que fa a aquest assumpte. Impresentable i injustificable, com aquella pintada que fins fa uns anys es podia llegir a la paret del col·legi en qüestió, la que encapçala aquesta anotació.

ve de la p gina anterior

 Quién se cree que es un Ayuntamiento para promocionar estas cosas? los padres somos los que decidimos lo mejor para nuestros hijos, por cierto hay alguien de esa foto que lleva a sus hijos a las monjas

3 d Me gusta Responder

Ver 6 respuestas anteriores

Fran Fabregat Ganzenmuller David M...

Una Tal Cucala Pilar Labernié Castell b...

David Martinez Así que un Ayuntamien...

Marta Escudero Albor

Este Ajuntament és conscient del seu paper necessari en la lluita contra la discriminació per orientació sexual o identitat de gènere. Tenim l'obligació d'oferir informació i coneixement. El desconeixement és mal conseller i

Escribe un comentario

Més sobre el respecte

En aquests sentit veiem que l'Ajuntament posa tota la carn a la graella per demostrar que és efectivament la casa de tots i no solament dels que combreguen amb el grup polític governant. Si a algú no li agraden les conferències que fan pensar, no cal que hi vaja. I si no els agrada la bandera de l'arc de sant Martí... doncs que no la miren. Ja n'hi ha prou! Per tancar la seua falta d'ètica ara diuen que els apliquen la censura. Un altre exemple que ens demostra que estem a mig camí i que en queda molt per avant en la via cap a la igualtat i la solidaritat socials i en el respecte a la diferència. A poc a poc... I encara un apunt més sobre aquest ciutadà a qui no tenim el gust de conèixer. Una mica d'ortografia tampoc no li aniria malament: "Ya está bien de películas "jays", hombre!" (quin valor deuen tindre ací les cometes?).

Posen fil a l'agulla

Canviem de tema, tot i que seguim en l'àmbit municipal. Hem llegit que la corporació ha engegat una oficina de gestió de multes. Matisem, gestió de multes relacionades amb infraccions a les ordenances municipals. Ieeep, ¿vol dir això que s'agafaran seriosament això d'enxampar i sancionar com cal els brètols que creuen que els carrers són el seu femer particular? Bé, ens n'alegrem de veritat! Arriba tard, però arriba. Almenys aquest govern municipal diu que farà alguna cosa, els

altres... mireu que han passat anys! Va, els donarem un vot de confiança, tot i que... ¿no voldran xafar-nos la guitarra i deixar-nos sense feina a nosaltres? Tot siga per un Benicarló més net!

Un ciutadà contumaç

Però fins que arribe això, com cada setmana, no hem perdut pistonada i ací vos tornem a ensenyar com tot i les bones intencions, algú els primers dies de calor nocturna s'ha tret el matalàs a la fresca. Certament, la tria del lloc no ha estat la més idònia, al costat dels contenidors de la brossa, però com els porcs van a la brutícia, tampoc ens estranya. Xeic, a vore si quan passa el camió de la replegada de les escombraries se l'emporta i ens estalviem un porc més. El que diem, les bones intencions estan ací... però per ara la realitat és una altra. Així que mentre dure, nosaltres la retratarem. És el que hi ha!

Lletra de batalla

Mireu, ja té collons, disculpeu la grolleria però ja n'hi ha prou, ara fins i tot les telefòniques se'ns en foten de nosaltres. Mireu el que ha trobat un bon tafaner quan buscant el telèfon d'una escola de Benicarló, li surt que el "Col·legi Ródenas" està a "Vinaròs, Comunidad Valenciana". Qui en dona més? O som babaus o algú ens la té jurada i fa mans i mànigues per tocar-nos el pebrots. Primer va ser l'EOI i ara vénen a per les escoles de primària!

ENTREVISTA A MANEL OLLÉ

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Manel Ollé Albiol (Ulldecona, 1954), acaba de publicar *L'escamot de la nit serrada* (Onada edicions), una novel·la ambientada al seu poble natal, en els anys de la Guerra Civil. El llibre és tot un homenatge a la gent d'aquest territori; a la seua història, a les seues festes i tradicions, al seu patrimoni i sobretot al seu llenguatge. Sobre el contingut de la novel·la van mantenir aquesta conversa amb l'autor.

El professor Miquel Àngel Pradilla parla del llibre com a rebost de la llengua. Què li ha preocupat més la llengua o la història que ens conta?

Fa uns anys vaig publicar un llibre que es deia *L'última vinyeta*, i un amic de Tortosa, el senyor Joan Beltran, em va dir: "hi ha cent vint paraules al text que els teus alumnes de l'institut no saben", i el text era d'uns catorze folis. Això em va produir una inquietud molt gran, ¿com era possible, que en una generació, pel camí hàgim pogut oblidar una part tant important de la nostra riquíssima llengua? I a partir d'aquelles paraules jo he anat molt atent a tornar-li al

cabal públic de la llengua, la mateixa generositat que a mi m'havia estat donada, i aquesta ha sigut una de les fites que a partir d'aquell moment he procurat tirar endavant.

Tenim entès que una vegada un corrector li va preguntar al seu editor si s'inventava les paraules.

Sí, un corrector d'un llibre que havia de publicar a Barcelona li va dir al meu editor: "*pregunti-li a aquest senyor si alguna de les paraules se les inventa.*" No hi havia cap paraula inventada, vaig preguntar quines eren les paraules en qüestió i jo li les vaig anar explicant totes, dient-li on

les havia escoltat, en quin context, en quina circumstància i va hi haure un moment de l'entrevista que aquell senyor em va dir: "*jo ja en tinc prou*". El que passa és que hi ha paraules de la nostra zona, on la llengua és riquíssima i arrelada, però que pel motiu que siga no han estat recollides als diccionaris, però a poquet a poquet amb l'esforç i la perseverança d'uns i d'altres aconseguirem que estiguin totes.

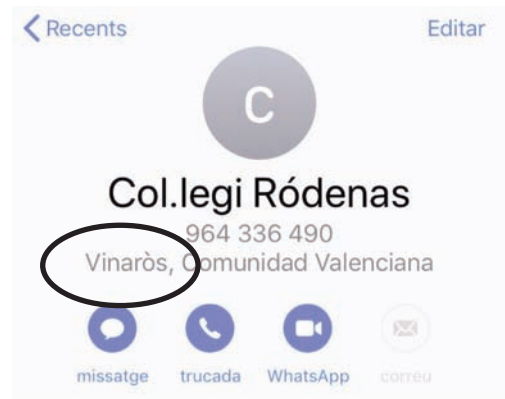
Però no eres l'únic escriptor a qui li passa això.

No, hi ha altres escriptors que de vegades s'han plantejat aquesta situació. Hi ha un escriptor de Penya Roja de Tastavins, que es diu Desideri Lombarte, que va morir l'any 1989, que té un poema en què afirma que ell cerca paraules, i diu: "si no les enteneu no és culpa vostra, algunes no han entrat al diccionari i van pel món penant com a fantasmes, esperant redimir-se per a entrar-hi, d'altres en trobareu que de tant velles les teniu en dessús i mig oblidades i a les golfes perdudes plenes de pols de no fer-les anar, desafinades."

Els escriptors d'aquestes comarques ens podem trobar amb alguna freqüència amb

[ve de la pàgina anterior](#)

No pot ser! Els tafaners abanderarem una campanya per ficar les coses al seu lloc i perquè aquesta falta de respecte no continue més. Vinga, aneu enviant-nos tot el que els del poble del costat ens han furat, els greuges que ens han fet, els insults que ens han enviat ... i farem que es mengen tanta pocavergonya. Els tafaners declarem el poble del costat lloc no susceptible de ser nomenat mai més a la nostra secció (ja ho fèiem però ara ens ratifiquem)... fins que no ens retornen tot allò que tenen del nostre.

ve de la p gina anterior

paraules que aquí són d'ús normal i que a altres indrets no les coneixen. Per exemple, la paraula "mesell" com a sinònim de "leprós", que als nostres pobles la coneix tothom, el meu professor Jaume Vidal Alcover, un home erudit i savi, me l'ha va preguntar moltes vegades: "¿però segur que "mesell" vol dir "leprós"?" i jo li deia: "seguríssim Jaume". I un altre professor, August Bover, em va dir en un moment donat: "al seu treball hi ha sis paraules que no les he trobat a cap diccionari, ¿vostè em dóna permís per a utilitzar-les?" I jo li vaig dir: "clar que li dono permís, no sap vostè el plaer que em fa."

Anem al llibre. Lluc, el principal protagonista, és un home bo i generós, ¿ha volgut fer un homenatge a aquelles persones d'abans, que malgrat no tindre massa estudis exhibien uns grans valors humans?

Sí. Jo n'he conegut de persones així. Aquí hi ha un homenatge a aquesta bondat. En el moment en què ell enterra el soldat que mort a les parets del seu corral, quan l'està enterrant, veu que aquella criatura de 22 anys, que cada vegada el veu més jove, arriba a pensar que és un xiquet del combregar, que pot ser un albat. Mostra una gran bondat i una gran misericòrdia. Lluc, per una altra banda, és un home que va rebre una frustració molt gran en la seua infantesa, perquè ell el que volia era ser mestre, i per a ser mestre va fer un salt que al meu poble van fer molts joves de la seua generació, aprendre l'ofici de barber. Una vegada barbers podien treballar i des de l'ofici accedir a estudiar magisteri. Aquest home és la bondat i pensar que hi ha persones que amb un petit ajut, una petita mostra, amb un petit estímul els pots fer molt de bé. Aquest és realment el personatge de Lluc, n'hi han, no ha calgut trencar-se molt el cap per a trobar la psicologia del personatge.

Els soldats que formen part de l'escamot, porten un uniforme en què no apareix cap galó, ni senyal identificativa, a més tots tenen una professió i una vida destrossada per la guerra. El mateix passa amb els dos soldats que apareixen més tard vigilant el mas, del bàndol contrari. ¿Ha volgut denunciar la barbàrie de la guerra, sense classificar ni bons ni dolents?

El llibre és un clam contra la guerra, contra totes les guerres, contra totes les violències. El llibre et ve a dir, les persones tenim caps, possibilitats i recursos per a resoldre tots els nostres malentesos

sense necessitat de fer ús de la força. I aquí el llibre no expressa ni de quin bàndol són estos soldats. Però pertanyen a una generació que la dallen, a una generació que és perd, a una generació que mort d'una manera que s'era pogut ben bé estalviar. I un dels personatges diu: "ni el simple fet de guanyar la guerra, justifica el que estem perdent." Vull dir que esta pèrdua que estem fent de vides humanes, ni guanyant la guerra justificaria el que estem perdent. El llibre és un llibre pacifista, que ens intenta dir que sense haver d'acudir a la força, sense haver d'usar les armes, hauríem de ser capaços d'arbitrar solucions satisfactòries per a tota la humanitat.

En un moment de l'obra apareix un mestre que aconsella els tres soldats. També Lluc, com hem dit somniava amb ser mestre. ¿Ha volgut fer un homenatge a la professió de mestre?

Sí, evidentment. A vegades des de la nostra humilitat, des de les nostres ignoràncies, des de les nostres mancances, podem fer molt de bé, podem obrir moltes portes, donar moltes llums. Jo tinc una mare de 89 anys, que recorda sovint l'única mestra que va tindre a Sant Rafel, una mestra benicarlanda, la senyora Josefina Sans Giner. Hi ha al llibre esta voluntat d'honrar, de dignificar la tasca del mestre, estes persones bonhomioses, generoses i esplèndides, que sempre estan a punt per ajudar-te a créixer, per ensenyar-te que hi ha mil camins, tots bons, a seguir. Que si hi ha pujades les aplanen, que si hi ha pedres les aparten...Al llibre hi ha un cant a la professió de mestre des del principi al final.

El llibre no és només la llengua, és també els costums, els paisatges, el patrimoni.

Sí. No fa molt van donar la notícia que en un d'aquests poblats ibèrics que hi ha al Montsià, van trobar un corn marí de fa milions d'anys, estaven molt eufòrics amb la troballa. Però recordo amb vida meua, haver-los vist usar de manera habitual. Jo tenia uns veïns a Tortosa que quan la dona tenia el dinar fet, tocava el caragol marí per a que el seu home ho sàpigues. I també recordo que a la raval de Sant Joan del Pas arribava un peixater i també tocava el caragol marí i les dones acudien a comprar-li el peix.

Per tant quan em diuen que ha aparegut un caragol marí que feien servir de corn, jo dic que això és el nostre món i la nostra gent. El llibre és una reivindicació de tot això, de la gastronomia, de la música...de com amb un plat d'arròs i quatre cançons, aquella gent feia una festa enorme, plena de fraternitat, alegria i bona companyonia, on tothom tenia el seu lloc.

CARTA A... FÈLIX TENA CORNELLES

textEL LECTOR

Després de més de quatre anys, per fi, has pogut tornar a casa teua, no ací al poble, no home, sinó als estudis de Burjassot on vas començar com a periodista fa més de vint anys. Per fi, tot À punt. Semblava que els polítics no tenien massa pressa i les promeses inicials -que si el proper 9 d'octubre, que si l'altre 25 d'abril...- anaven a quedar-se com sempre en l'esgarrifós no-res i no-passa-res a què estem tan acostumats els valencians.

Han sigut uns temps durs en què no has parat de treballar i no ens has tingut abandonats als teus incondicionals que, a través del miracle d'Internet t'hem pogut anar seguint amb el «Samaruc Digital» (i amb els teu blogs personals), amb aqueixos reportatges valuosíssims no només per la professionalitat amb què s'han enregistrat sinó com a testimonis de com de fràgil és la situació mediambiental del país.

Quan vas presentar al MUCBE el curt «El colp» t'asseguro que em vas deixar tocat. Perquè sí, Canal 9 manipulava i era una joguina trencada en mans del poder, tenia programes carrinclons, sí, i n'emetia molts en castellà, però com tu ens vas recordar en aquell acte continuava sent la televisió dels valencians, l'única del món que permetia sentir el nostre accent als mitjans de comunicació, encara que fóra als dibuixos animats o a les retransmissions dels bous a la mar que es feien des de Dénia. Alberto Fabra, tan murcià ell, deguera dormir igual de tranquil després d'enviar Paco Telefunken a tallar el cable definitiu.

Tant de bo ara pugues treballar sense pressió, sense por a paraules censurades, sense haver de començar un telenotícies amb qualsevol acte de propaganda del polític de torn. Suposo que és el que volem, una tele plural, arrelada a la terra, que aprofite de veritable mitjà de vertebració del territori i, per descomptat, en valencià. Per cert, i ja que estem, sé que fa anys i panys que vius a la capital del regne (del nostre, clar) i que ets casat amb una torrellanquina i alguna cosa se t'ha d'encomanar, però m'agradaria que quan posares la veu a algun reportatge o quan directament aparegueres en

antena te n'oblidares d'aqueixa erre final tan valenciana i tan poc benicarlanda. Que no et passe com a aquell home d'ací que se'n va anar a passar dos setmanes a Barcelona i quan va tornar «enraonava» com si no haguera pujat mai de la Diagonal.

Diumenge passat vaig ser dels que es van apuntalar davant la pantalla un quart d'hora abans de les dos i mitja per ser testimoni de l'inici del nou canal Nou. No em vaig quedar decebut, de veritat. El que he vist fins ara m'ha agradat. Un programa per a Miquel Gil i Botifarra hauria de tindre un èxit d'audiència assegurat; lo pocapena d'Eugeni Alemany traient la llengua, imprescindible; lo xicot aquell que fa un programa d'humor i que encara no sé com li diuen triomfarà... Avant les atxes!

Queda molta faena per fer. La llengua del país està a la vora del precipici, hi ha una determinada classe política corcada d'autoodi (però corcada), és imprescindible la reciprocitat entre totes les televisions (i ràdios) del domini lingüístic... A poc a poc, però no val a badar.

PS. Em penso que encara no has presentat ací a Benicarló el teu llibre *Un món sostenible? Recull de pensaments i fets sobre un planeta canviant*. Ja avisaràs, i diràs alguna cosa per a La Veu.

NATACIÓ: JOCS ESPORTIUS FASE PROVINCIAL A CASTELLÓ

text i foto CNB

El passat cap de setmana 9-10 de Juny, a la piscina municipal de Castelló, es va disputar la fase provincial dels jocs esportius, per a la categoria aleví.

Dirigits per l'entrenadora Lucia Vicente, el CNB va presentar un equip format per 13 nedadors: David Balaguer, Óscar Balaguer, Alejandro Rodríguez, Joana Bel, Alicia Harris, Paula Nutu, Yasmine el Khattab, Henar Àvila, Maria Verge, Alejandra Oroian, Laura Beltrán, Sara el Khattab i Bruno Moliner.

Els resultats més destacables foren els de Joana Bel, que va ser bronze als 400 estils amb un temps de 5.59.39 M i el d'Henar Àvila, bronze, als 200 lliures, amb uns excelents 2.20.55 M.

CAMPIONAT AUTONÒMIC MASTER D'ESTIU A BENIDORM

Dissabte 9 i Diumenge 10 de Juny a la piscina olímpica del poliesportiu de Benidorm es va celebrar el campionat autonòmic Màster.

Els veterans del CNB estigueren representats per Jordi Curto i Jaime Ibáñez. Els Benicarlandos, que nadaren amb l'entusiasme competitiu propi dels nostres nedadors de la categoria màster, tingueren una actuació destacada, dintre de les seues respectives categories d'edat. Jordi Curto va aconseguir la medalla d'or, als 200 papallona, amb un temps de 3.02 E i la de plata, als 400 estils, amb un temps de 6.23 E. Jaime Ibáñez, per la seua part, va ser bronze, als 200 braça, amb un temps de 3.33.80 E.

GUILLEM SEGURA I SONIA RUIZ CAMPIONS AUTONÒMICS DE DUATLÓ EN IMPOSAR-SE EN EL IV AQUARUN BENICARLÓ

text i foto VICENT FERRER

Es va disputar a Benicarló la quarta edició de l'Aquarun, que organitza el Club Basiliscus, amb proves matinals puntuables per als Jocs Escolars de la Generalitat Valenciana, i a la vesprada el campionat autonòmic, en el qual es van imposar Guillem Segura i Sonia Ruiz. La prova va estar organitzada per al Club Basiliscus i Ajuntament de Benicarló i control per àrbitres de la federació. Van prendre l'eixida 70 atletes.

Per al campionat els participants van haver de nadar mil metres, donant dues voltes a un circuit marcat amb boies en la Platja del Morrongo, després de la qual cosa van córrer 5.000 metres amb dues voltes a un circuit mixt, amb eixida i meta en el passeig Manuel Azaña, després de passar per la riba de la platja Gurugú i un tram de l'avinguda Papa Luna.

Es van donar tres eixides en la platja: masculina, femenina i relleus, després de la qual cosa van passar per la zona de boxes per a col·locar-se les sabatilles. En natació el guanyador, Guillem Segura Arnau (sub-23), del CT Arena Alacant, ja va passar al capdavant en els primers 500 metres, per a incrementar el seu avantatge en deixar la platja i començar a córrer, seguit de Jesús Bergua Orero (absolut) del Stadium Casablanca Saragossa i Pedro Barbudo Garrido (absolut) del CT Murcia Unidata. Segura va incrementar el seu avantatge corrent, mentre que Bergua va veure com a Barbudo li llevada la segona plaça. Segura va guanyar

amb un temps de 31.04 (14.39 natació), seguit de Barbudo amb 32.41 (15.06) i Bergua, 32.57 (14.51).

En fèmines no van haver-hi variacions entre les tres primeres després d'eixir de l'aigua. S'imposà Sonia Ruiz Melguizo (absoluta) del Trivila, amb un temps de 37.08 (16.14), seguida d'Eliana Krist Sotelo Reynosa (absoluta) del CD Aguaviva Benidorm, amb 37.35 (16.46) i Ana Almer Casino (sub-23) del CT Arena Alacant, amb 39.42 (18.56).

Al final lliurament de trofeus després de tancar-se les classificacions, amb el regidor d'Esports, Carlos Flos, que va participar en la prova amb un company, en el relleu dels 5.000 metres.

INCERTESA

text VICENT T. PERIS

Fins el proper dilluns divuit de juny està obert el termini per a presentar les candidatures a president del CD Benicarló. El dia que estic escrivint aquesta pàgina, encara no hi ha ningú que opte a tan important càrrec. Dins del petit cosmos futbolístic local es parla d'una candidatura segura, tot i que encara no ha donat senyals de vida. Potser és massa d'hora. Encara queda pràcticament una setmana sencera i poden passar moltes coses. Fins i tot que el nombre de candidatures supere la unitat i ens trobem en unes eleccions de veritat, una barreja entre les eleccions municipals i les d'una comunitat de veïns. Això voldria dir que al poble hi ha interès per agafar les regnes del club degà del nostre poble i que ben aviat assolirà el títol de centenari.

Efectivament. Potser el proper president del Benicarló siga el que celebre els cent anys d'existència del futbol al nostre poble i dic jo que això, per a una persona que estima el nostre club ha de ser un gran orgull. Però de moment haurem d'esperar esdeveniments i confiar que la persona que ha d'agafar lo timó del nostre equip siga l'adequada.

Jo no em plantejo la possibilitat d'una eventual absència de candidat perquè no ha passat mai. Sí que és cert que ha hagut èpoques de profunda crisi dins del club, però sempre ha sortit algú que se n'ha fet càrrec i s'ha tirat endavant. També és cert que seria una llàstima que ningú no volgués arreplegar el testimoni de la junta actual, que ha fet un gran esforç per tal de deixar l'equip a preferent, amb una magnífica gestió econòmica i amb jugadors "del poble", una de les coses que més reclamava una gran part de l'afició local. La veritat és que el club està encarrilat, a una categoria bona per a nosaltres i sense cap deute econòmic. A més a més, es va liquidar el deute històric amb grans sacrificis, amb la qual cosa el Club Deportivo Benicarló no té cap càrrega econòmica de cap tipus que s'arrossegui de temporades o èpoques pretèrites. És a dir, que no vindrà cap jugador pillat, esgrimint un contracte privat, a

demanar-nos res. Ni apareixerà l'agent judicial un diumenge a dir que "queda embargada la recaudació de esta taquilla". Ni tampoc vindrà lo banc "x" a retenir-nos la futura subvenció que li ha de d'ingressar l'ajuntament al club. Res de res. Net com una patena. Per si això no fóra prou, encara quedaran al banc algunes perretes i una perd de la subvenció de l'ajuntament per cobrar. Ara només falta un candidat o més. O una candidatura unitària . Esperem esdeveniments.

Com que no sé si som conscients del que tenim amb el CD Benicarló i del que s'ha aconseguit, allà va una petita anècdota que vaig vore l'altre dia per una televisió comarcal, i que no puc deixar de recrear-me en ella.

Porta del saló de plens de l'ajuntament de Vinaròs. La càmera es troba dins d'ella i ens ofereix un primer pla de la susdita porta. S'obre. Comença a entrar gent. La majoria prou jove. L'espectador, que joc jo, intueix que es pot tractar d'esportistes. Potser esportistes d'elit? Un homenatge per una gran fita aconseguida? Un campionat d'Espanya? Un campionat del món? L'espectador confirma que és una recepció perquè hi ha la màxima autoritat local i una regidora que després es confirma que dirigeix l'àrea d'esports. En veure una cara coneguda l'espectador comença a sospitar que es tracta de l'equip de futbol de la ciutat. Això dels campionats estatals i mundials es desfà com un carròs de sucre. La notícia que mereix ser destacada és que el Vinaròs ha aconseguit la gran fita de pujar a la Primera Regional després d'haver jugat una duríssima promoció davant el potent equip de l'Aldaia "B". Per suposat que tan gran gesta mereix, com a mínim, una recepció a la casa gran sobretot tenint en compte el potencial dels equips amb els quals s'ha hagut d'enfrontar a llarg de la temporada. Ara aprofitaré l'avinentsa per a tornar a felicitar els nostres veïns i recordar-los, una vegada més, que tindran el privilegi de vore al seu camp un derbi Vinaròs-Benicarló "B".

No soc capaç de recordar -o almenys no tinc la imatge- una recepció al nostre ajuntament del Benicarló "B" la temporada passada pel seu ascens a la Primera Regional.

Seguiré informant.

CONTACTA AMB

“LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners

mail: veubenicarlo@gmail.com

CICLISME: JOEL SANCHO VA PUJAR DUES VEGADES AL PODI A LA REUNIÓ DE CASTELLÓ

text BENICARL AL DIA foto CC DEPORTES BALAGUER

Diumenge passat es va celebrar una nova prova de les Escoles de Ciclisme, aquesta vegada a Castelló, en la qual va participar l'escola del Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló. Destacar els podis de Joel Sancho tant en carrera com gimcana i el d'Izan Monroig en carrera.

Pròxima prova, a Sogorb.

Classificacions:

Promeses

Joel Sancho, 2n gimcana i 3r carrera.

Cesc Roig, 8é gimcana i 4t carrera.

Crisanto Sanz, 32é gimcana i 12é carrera.

Sergi Roca, 25é gimcana i 9é carrera.

Emma Conesa, 20ª gimcana i 15a en carrera, 2é fémia.

David Muñoz, 23é gimcana i 6é carrera.

Víctor Querol, 41é gimcana i 23é carrera.

Principiants

Gonzalo Martínez, 11é carrera.

Joan Folch, 15é carrera.

Alevins

Adrián Sancho, 12é carrera.

Adrià Roca, 5é carrera.

Andrea Lores, 5ª carrera.

Infantils

Oscar Ortí, 4t carrera.

Izán Monroig, 2n carrera.

Jordi Muñoz, 10é carrera.

ISABEL BALAGUER, QUARTA A L'AUTONÒMIC CONTRARELLOTGE

text BENICARL AL DIA foto CC DEPORTES BALAGUER

Dissabte passat es va celebrar a Llíria el Campionat Autonòmic de Ciclisme, contrarellotge individual, de la Comunitat Valenciana, en un circuit més aviat pla, de 17 km, dels quals la primera part en lleugera pujada i la segona en baixada. La benicarlanda Isabel Balaguer, del Frigorífics Costa Brava, es va classificar en quarta posició.

El diumenge el Campionat de contrarellotge individual de Catalunya, celebrat en Sant Julia de Vilatorra, on es pujaven dos portets per a totalitzar 11 km, Isabel es classificava en setena posició.

Dissabte que ve participarà en el Campionat de la Comunitat Valenciana de carrera en línia, que se celebrarà a Ademús.

NOMENAMENT DE LA NOVA DAMA DEL CLUB, BLANCA PÉREZ, I DE LA MILLOR ESPORTISTA DEL CLUB 2017, MARIA GARCÍA

text i foto CNB

Divendres 8 de Juny, els membres de la junta directiva del CNB, amb el seu president, Xavier Rodríguez, anaren al domicili de la nedadora Blanca Pérez, per a comunicar-li oficialment que havia estat escollida com a nova dama del club.

Al mateix acte, també varen comunicar a la nedadora Maria García que ha sigut seleccionada com a millor esportista del club de l'any 2017 i, per tant,

serà la representant del CNB a la propera gala de l'esport de Benicarló.

A l'esdeveniment, es sumaren també, gran quantitat de nedadors, familiars i socis del club.

Blanca Pérez, que fa ara 17 anys, està actualment finalitzant 1º de Batxiller i ha sigut nedadora de l'equip benicarlando des de menuda. Durant la seua carrera esportiva ha destacat en proves de papallona i estils combinats.

Blanca ha participat, de forma significativa, en les darreres copes autonòmiques, contribuint, amb la seua aportació, a que el CNB poguera mantindre la categoria enguany en la primera divisió autonòmica.

Amb gran afició, també, per les competicions d'aigües obertes, Blanca ha participat en diverses travessies, incloent la més prestigiosa competició que organitza el CNB: la clàssica travessia Peníscola-Benicarló.

Es tracta, així, d'una nedadora, que encara es manté en actiu, millorant marques i que serà una estupenda dama de l'entitat a partir del proper Agost, quan començarà, oficialment, la seua missió representativa del club.

Maria García, de 17 anys, també, està acabant 1º de Batxiller i ha sigut nedadora del CNB des dels 3 anys.

Durant la seua evolució com a nedadora, ha destacat, especialment, en les proves de papallona però també en les d'estils combinats.

Fantàstica nedadora d'equip, ha tingut, en les proves de relleus, molts dels èxits més importants de la seua carrera esportiva.

En categoria infantil, va aconseguir classificar-se per als campionats nacionals 2 temporades consecutives: a

Sabadell 2015, on va ser membre dels 3 equips de relleus del CNB (4x100 lliures, 4x100 estils i 4x200 lliures) i a Màlaga 2016, on va nadar els relleus dels 4x100 estils. En eixes temporades, va aconseguir diverses medalles a les proves de relleus als campionats autonòmics infantils.

Maria també ha contribuït molt als els bons resultats del CNB a la copa autonòmica de clubs durant els darrers anys.

L'any 2017, que és el que sustenta el seu nomenament com a millor esportista del CNB, ha sigut el dels resultats més brillants, a nivell individual, per a Maria.

Als autonòmics d'hivern a Elx, va aconseguir la medalla de bronze de la categoria júnior, amb l'equip de relleus 4x100 estils.

Als autonòmics d'estiu, a Alacant, va ser bronze júnior als 200 papallona i bronze júnior als 400 estils.

“EL TRESOR MALEÏT DE CASTOR”; CONTAR L'AMBICIÓ AMB MIRADA INFANTIL

text i foto ALICIA COSCOLLANO I MASIP

Jesús Maestro torna amb un conte protagonitzat per el Papa Luna i el pirata Castor editat per Onada edicions.

El gust per la lectura i el coneixement, la màgia i especialment els valors que defensava el Papa Luna són el leitmotiv al voltant del qual gira l'argument, “es un personatge inspirador”, comenta Maestro, “jutjar el Papa Luna amb els paràmetres actuals és absurd, però com exercici intel·lectual potser divertit i interessant”, apunta. Així, el personatge que proposa aquest autor queda lluny de Benet XIII, tot i així, conserva els conceptes que el feien tant atractiu, “a més del seu gust pel coneixement, el meu personatge també mostra obstinació i bonhomia”. Característiques que comparteix, doncs, amb el conegut Papa que va habitar al castell templer de Peníscola i que va protagonitzar un complex període històric.

El llibre, editat per Onada edicions, amb la qual Maestro ja va publicar un llibre de narrativa sota el títol de "Quebradero, una balada grunge", conté imatges realitzades per el mateix autor que expliquen l'acció del conte. “El personatge central, el Papa Luna, viu una sèrie d'aventures a partir d'una tarda que es despertat per un gran soroll seguit d'un moviment de terra”. El

causant és un pirata, Castor, al qual coneixerà i amb el qual entaularà una peculiar amistat. La trama està servida, així, amb llums i ombres i amb un missatge clar respecte al bé comú sobre l'ambició i l'avarícia. “Es tracta d'una interpretació del personatge històric, en una interpretació llunyana en la que em baso en els seus valors humans”, precisa Maestro. “El conte també serveix per explicar als més menuts què és aquella plataforma al mig de la mar, i que actualment segueixen existint pirates, que són molt pitjors que els que es buscaven la vida navegant per la mar en el passat”.

Aquest és el primer volum d'una sèrie que en el futur comptarà amb més títols.

